

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies primus et secundus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1866

De S. Eroteide Martyre In Græcia. Ex Martyrologiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73889](#)

AUCTORE
TEOBALDO.

excogitata, ut lectorem a peccatis et improbitate
vitæ hujusmodi narratione deterret: licet quid
simile referat Beda lib. v, cap. 43 Hist. Eccles.

k Subditur apud Labbeum recentius miracu-
lum, quod num. 58 Comment. prævii transcri-
ptum habes.

DE S. EROTEIDE MARTYRE

IN GRÆCIA.

C. B.

VEROSIMILIUS
ANTE ANNUM
CCCXXIV.
Sancta, cuius
nomen effe-
rendum Ero-
teis,

Sirlettanum Græcorum Menologium inter Sanctos, quos hodie celebrat, Sanctam quoque, de qua hic agendum, breviter ita commemorat: Eodem die (6 Octobris) sanctæ virginis Erotidis, que, Christi amore accensa, ignis flamnam contempsit. Baroniūs alioque eruditissimi Martyrologiū Romani hodierni reformatores, qui p̄tulas in id Santos e Sirletiano intulere, hodie quoque hoc honore eandem Sanctam officiant. Verba, quibus id faciunt, hæc sunt: Item sancte Erotidis martyris, que, Christi amore accensa, ignis superavit incendium. Ita illi, qui, licet verba a Sirletiano verbis nonnihil diversæ adhibeant, eundem tamen, quo Sirletianum uitur, Sanctæ nomine efferendi servant modum; verum Castellanus, hanc annunciationem, uti omnes Romanī hodierni alias, Mr. suo Universali inscribens, apposita in margine Notula recte monet, Eroteis potius, quam Erotis, scribendum. Etenim, ut addit, in libris seu Fastis Græcis ad hunc diem legitur in genitivo Ἔρωτίδος a nominativo Ἐρωτίς; quemadmodum autem V.G. Auctore, proprium libri nomen, Latine effertur Ἔρεις, ita proprium nomen Ἔρωτίς Latine efferendum Eroteis, non autem Erotis, uti quisque, qui Græcarum litterarum valorē novit, facile agnoscat. Porro libri seu Fasti Græci, a Castellano memorati, in quibus ad hunc diem Ἔρωτίδος legitur, alii non sunt, quam magna Græcorum Menæa excusa et Menologium, a Maximo Margunio, Cytherorum episcopo, vernacula Græcorum hodiernorum lingua conscriptum anno 1529 Venetiis excusum; in quibus sane Sanctæ nostræ nomen, genitivo casu elatum, Ἔρωτίδος a nominativo Ἐρωτίς scribitur, ut proinde ea Latine, non Erotis, sed Eroteis sit vocanda.

2 Sed hæc de modo, quo Sanctæ nomen sit efferendum, dicta sufficiunt; alia, quæ ad eam spectant, nunc expediamus. Magna Græcorum Menæa jam laudata nullo plane S. Eroteida celebrant elegio, sed binos tantum de ea suppedant versiculos. Hosce, adjecta etiam versione Latina, huc transcribo. Sic habent:

Ἐρωτίδη πυρπολούσι παρθένον,
Ἐρωτί Χριζός σὺν πρωτηρπολούμενῳ.
Igne inflammant Eroteida virginem,
Christi amore jam ante inflammatam.

Igne ergo S. Eroteis consummarit martyrium, si

bini h̄i versiculi, qui ad quid frigide de more al-
ludant, explicare opera pertium non est, veritati modo consonant. Verum quo loco et quo tempore Sanctam pro Christi amore ac fide pati contigerit, in obscuro relinquunt, nec quidquam, unde id utcumque colligas, vel Maximus Margunius, no-
minetenus dumtaxat Sanctam commemorans, vel Menologium Sirletianum (adi hujus verba supra recitata) suppedant, tacentque de S. Eroteida re-
liqui Græcorum Fasti sacri, ut profecto eam, utpote non aliunde, quam ex Menis, Maximo Margunio hæc secuto, et Menologio Sirletiano, que subinde etiam indignos Sanctis accensit, mihi notam, lectori hic velut Sanctam, nisi Ro-
mano hodierno inveniensem inscriptam, proponere ausus non fuisset, etiæ etiam ante schisma Pho-
tianum, s.v.c. ix exortum, verosimilius floruerit, uti ex jam nunc dicendis intelliges.

3 Ad 27 mensis hujus diem in Menologis Sir-
letianio et Basiliano, uti etiam in Menis, cele-
bratur Eroteis, S. Capitolinæ martyris ancilla; et
in Basiliano quidem dicitur hæc in ignem fuisse
conjecta, cumque ex hoc egressa fuisse illæsa,
martyrii palmarum gladio retrulisse. Hæcne forsitan
cum S. Eroteida nostra est eadem? Id equidem
indubitanter nec asseverare, nec negare ausim.
Verum, utolibet modo res habeat, Sanctam no-
stram ante annum 324 subiisse martyrium, vero-
similius appetat. Quod si enim eum Eroteida,
S. Capitolinæ ancilla, sit eadem, verosimilius
sane ante dictum annum subiit martyrium, cum
Eroteis, S. Capitolinæ ancilla, sub Diocletiano,
qui anno 305 imperium abdicavit, pro Christo
sanguinem effuderit, si modo in sacris Græcorum
Fastis proxime memoratis recte traditur; quod si
autem ab Eroteida, S. Capitolinæ ancilla, sit di-
stincta, verosimilius etiam ante eundem dictum
annum 324 martyrium ejus idecirco collocandum
est, quod ante hunc annum, quo Constantinus
Magnus Licinium ultimo debellavit, longe fre-
quentiores, quam post, fuerint Christiani et in
Oriente et alibi martyrio coronati. Atque hinc
est, cur supra in margine adscriperim, verosimilius
ante annum CCCXXIV. Ceterum, quod ad
Sanctæ palæstram pertinet, nulla plane ratione
assignare hanc queo, Eroteida tamen Græcie su-
pra in titulo adscribo, quod apud Græcos cultum
aut obtineat aut certe olim obtinuerit, ut sacri
horum Fasti supra producti fidem faciunt.

Ante quod
tempus vero-
similius sub-
ierit marty-
rium.

DE